

Mi ÚJSÁG

Nálunk

2020

JÚLIUS - AUGUSZTUS

JULY - AUGUST

Trianon 100 ÖSSZETARTOZUNK

— BŐVÍTETT KIADÁS —

Juhász Gyula: Addig is...

Mikor az este csöndje és magánya
Szűkös szobámban fönn virraszt velem,
Elindulok a képzelt utazásra,
Az őszi szélben szálló fellegen.

Sziget és Léva, Várad és Szokolca
S a többiek, sok kedves, régi táj,
Fölrémlenek ragyogva és borongva,
Mind, ami szép volt és mind, ami fáj.

Emlék és vágy zászlóját, koszorúját
Kitűzöm némán tornyaik felett:
A jó remény rózsákat hint reájuk
És nefelejcsét az emlékezet!

Vaskó Ágnes

ELNÖKI KÖSZÖNTŐ

Kedves Honfitársaim!

Mondtam már, hogy furcsa idöket élünk? Biztos elhangzott már néhány alkalommal, de nem gyözöm ismétetni. Az utóbbi hetek rámutattak arra, hogy nem is annyira a testi vírussal van a gond, hanem a lelki vírusok a nagyobb károkozók.

Nézem az eseményeket a déli szomszédunknál, és egy rendkívül szomorú kép tárul elém. Honnan van az emberekben ekkora elvakult gyölölet? Miért nem tudunk békében, egymást tisztelve élni? Most mindenki a rasszizmusról beszél, de ez nem tegnap kezdődött. Öszintén megkérdeztem magamtól, én mennyire vagyok rasszista? Szerintem, sok minden bizalom kérdése. Meg tudok-e bízni egy olyan emberben, aki nem úgy néz ki mint én, nem abba hisz amibe én, nem ismer engem és én se ismerem őt? Arra jutottam, hogy amíg nem zavar a megélhetésben és megad minden lehetőséget az előrehaladásra, nincs vele semmi gondom, de abba a pillanatban, amikor úgy érzem, hogy ezeket szabályokkal vagy törvényekkel megpróbálja korlátozni, az egész mivolta kezd gyanús lenni. És itt kezdődik a probléma. Sajnos ez személyekre és emberi csoportokra egyaránt vonatkozik. A színes bőrűek nem jószántukból jöttek Amerikába rabszolgának, és a történelmi kollektív trauma még jó néhány generációban benne lesz. Az a tény, hogy most is gyakran bünözöként kezelik őket minden ok nélkül, szintén nem segít a bizalom kialakításában.

Ha nem is olyan drámai a helyzet itt Kanadában, azért itt is van tennivaló. Nem lehet a vélt felsőbbrendűség szemszögéből kezelni mindent. Sokféle vélemény hangzik el a közösségi médiában, és elég gyakran olvasom, hogy mindaz, ami történt az őslakosokkal az történelem, ezt magunk mögött kell hagyni és tovább haladni. Akkor miért emlékezünk meg Trianon sérelmeiről? Miért nem tudjuk elfelejteni a rajtunk eset sebeket? Meg kell tanulnunk a másik szemével, annak a szemével felmérni az eseményeket, aki nem úgy néz ki mint mi, akiben számunkra nehéz megbízni. Talán ez ad esélyt arra, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz és rájövünk, hogy a Mennyország itt lehetne a Földön. Próbáljuk meg, hátha még nem késő.

Szép nyári napokat mindenkinek! ❖

TARTALOM

Trianon 100 - emlékvideók.....	3
Trianon 100 - Magyarország vármegyéi és városai	8
Trianon 100 – faültetés a Nemzeti Összetartozás Fája Program keretében.....	10
„Bemutatkozik” rovatunk	14
Magyar élet Ottawában	14
Magyar élet Montrealban	18
Székely Imre alkotása	22
10 év a Társaskör elnökeként	23
Power of Unity	27
Kedves Roland!	28
Hazai hírek néhány oldalban	29
Trianon 100 - emlékmű a város szívében.....	29
Vízilabda legendákat gyászol az ország.....	30
Tájékoztató az éves közgyűlésről!	32

XLV. ÉVFOLYAM/VOLUME

Felelős Kiadó/Publisher:
VICTORIAI MAGYAR TÁRSASKÖR
Hungarian Society of Victoria
476 Bay St. Victoria, BC. V8T 5H2

Elnök/President:
Vaskó Ágnes

Műszaki Szerkesztő/Technical Editor:
Nagy Zoltán (Kor Gable)

Kiadás/Publication:
Kéthavonta/Every two months

Gáspár Roland

Trianon 100 - emlékvideók

Az élet úgy hozta, hogy Trianon

100. évfordulójáról nem adatott meg a lehetőség a megemlékezésre az eredetileg elképzelt műsorral, személyes találkozó formájában. Talán nevezhetjük ezt a sors furcsa fíntorának is, de szigorúan elkerülve annak látzatát, hogy összehasonlítsam a két eseményt: mégis az ország feldarabolása után, az elszakadt területek magyar ajkú és magukat magyarnak való lakosságát az új határok választották el egymástól hosszú évtizedekre.

Most pedig a járványhelyzet miatt szigetelődünk el egymástól. Persze ez csak egy viszonylag rövid átmeneti időszaknak tekinthető – legalábbis minden jel erre mutat – de arra pont elég volt, hogy teljesen átírja a 2020-as évre vonatkozó terveinket.

Mi tagadás, a hónapokkal ez előtt megálmodott elképzeléseket a koronavírus teljesen áthúzta. A megkezdett előkészületek hasztalanná váltak. Ké-

szültünk a műsorral, sokat levezeltünk, alakítottuk a programot, melyekről végül részben vagy egészben le kellett mondanunk. De ez nem jelenti azt, hogy teljesen le kell mondanunk a megemlékezésről is. Korunkban már a digitális technika segítségével tarthatjuk a kapcsolatot és az elmúlt időszak tapasztalata is megmutatta, hogy akár teljes programokat és megemlékezéseket is átköltöztethetünk az online térbe. Persze ez messze nem olyan, mint a személyes találkozás, és nem is helyettesítheti azt, de legalább arra elég, hogy ne szakadjunk el egymástól teljesen.

Így újraterveztünk és nagyon is adta magát a lehetőség egy videó-összeállítás készítésére.

Zoli a társaskör weblapjának és újságjának szerkesztése mellett, időről-időre megörvendeztette a közösséget, egy-egy Magyar Házaskör alkalom és fellépés után különböző videókkal. Úgy gondoltuk, hogy ebben a helyzetben, eleve építhetnénk a

meg-emlékezést. Az eredetileg elképzelt dalokat és verseket megtartva újraterveztük a műsort azokkal, akik szívesen részt vettek egy ilyen jellegű műsorban is.

Így készült el a videó-összeállítás Trianon 100. évfordulója, a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából. Ismert dalokat és verseket dolgoztunk fel. Az elképzelés szerint 4 videó – 4 emlékjel, melyben megelevenedik Felvidék, Délvidék, Kárpátalja és Erdély..

A felvételeket hosszas előkészítő munka előzte meg. A műsorszámok válogatása mellett, egyeztetettünk az előadókkal. Átbeszéltük a részleteket velük és megállapodtunk abban, hogy minden körülmény között részvesznek a felvételek elkészítésében. Ez a munka április-májusban folyt. Csak ennek fényében tudott Zoli hozzálátni a választott dalok hanganyagának feldolgozásához. Szerencsére – bár kissé megfogyatkozva –, de összeállt a (nevezzük most csak

Fazekas Jóska

Székely Imre

így) „Négyes Fogat”. A munkához Nagy Zoli mellé csatlakozott Fazekas Jóska, Székely Imre és egyedüli hölgyként Vaszó Ágnes. A négy videó mellett Ági a Magyar Ház elnökeként az összeállítás elején egy ünnepi beszédben is megemlékezett a 100. esztendővel ezelőtti eseményekről.

Én az alapkoncepció megálmodásában, a zenék és versek kiválasztásában segítettem. Majd begyűjtöttem és rendszereztem a képeket, elkészítettem a feliratokat, majd igyekeztem összefogni és szervezni a videó-készítés fázisait.

Elsőként Kárpátalja videója készült el. Szép Ernő versére esett a választásom. Szép Ernő kárpátaljai származású magyar író. Huszt szülötte. Ifjú éveit Debrecenben és Hajdúszoboszlón töltötte. Emiatt részéről és Ági részéről is megvolt az erős személyes kötődés. (Mint ismeretes Ági, ungvári születésű, élete nagyobbik felét Kárpátalján élte le. Talán nem haragszik meg érte, ha azt írom, hogy teljesen sohasem szakadt el tőle. Mint kevésbé ismeretes én pedig Debrecenben nőttem fel, sok szép fiatalkori emlék köt Debrecenhez és Hajdúszoboszlóhoz is.) A videóknak az adott tájegység jellegzetes képeit, emlékeit, történelmi és kulturális kincsit is szeretnénk volna megeleveníteni. Így volt ez Kárpátalja esetében is.

Fazekas Jóska egy Felvidékhez köthető nótát énekelt, Krasznahorka büszke vára címmel. A videó alatt Pozsony, Kassa,

Nagy Zoltán

Nyitra képei szerepelnek, illetve további a magyar történelem szempontjából jelentős történelmi helyek is. A rendelkezésre álló képekből válogattam, természetesen a teljesség igénye nélkül.

Székely Imre – szokásához híven – verset szavalt. Babits Mihály egyik költeményét adta elő. Azt pedig mindjárt kétszer, hiszen egyszer elszavalta a videó kedvéért, majd a nanaimoi faültetés alkalmával is. Szavaltatta alatt Délvidék fontos településeiről villan fel egy-egy fotó.

Végül, de nem utolsó sorban Nagy Zoli is készült egy külön dallal is. A Fenyő, fenyő... kezdetű híres magyar nótát választottuk neki. A muzsika mellett a képeken keresztül Erdély vadregényes tájai jelennek meg a nézők szemei előtt. Nem véletlen volt ez a választás sem. Hiszen Zoli édesanyja és családja erdélyi kötődésű. Marosvásárhelyről származtak el.

Így összességében, majdnem minden videó szereplője személyes kötődését is képviseli az el-

készült felvételen. Ebből a sorból picit talán csak Imre lóg ki, hiszen tudtommal nincs családi kötődése a Délvidékhez. De szerintem nem mondom nagyot, ha azt állítom, hogy szívesen vállalta a déli végek, a Vajdaság „képviselőt”.

Szeretném még megjegyezni, hogy a videóknak szereplő fotók nem minden esetben a legjobb felvételek. De nem szeretnénk volna az internetről keresgélni, ott talált és onnan letöltött képeket használni. A tökéletesen beállított, profi fotók szerepeltetése helyett, saját képeket (egy-egy saját emléket) szeretnénk volna megmutatni. Az így összegyűlt képek egészültek ki barátok és ismerősök felvételeivel, és azért sikerült szert tennünk egy-egy profi felvételre is. Összességében személyes hangvételű anyaggal terveztünk készülni, ezért a videóknak szereplő képek saját gyűjtésből származnak. Talán a nagyobbik részén ez látszik. De a lényeg így is megmaradt. Röviden összefoglalva: sok szeretettel, idő-

vel és energiával készített szerény munka ez, de a miénk. 100%-ig a közösségnek szól.

Ahogy a felsorolásban, úgy a beszámoló írásában ismét a sor végére hagytam Zolit. Nem véletlenül. Hiszen oroszlánrésze volt ebben a munkában. A közreműködők egyike nélkül sem készülhetett volna el a produkció, de Zoli nélkül nem állhatott volna össze a teljes videó. Május végétől kezdve, június elejéig rengeteget dolgozott azon, hogy az általunk megálmodott összeállítás elkészüljön. A felvételeket alapos munkával készítette elő és a lehetőségekhez mérten igyekezett profi munkát végezni. Teljes felszerelésével, mikrofonokkal, több kamerával, állványokkal felszerelve vette nyakába Victoriát. Az előre egyeztetett időpontokban, pedig a megbeszélten készíttette el a felvételeket. Így készült videó Ági otthonában, Imrével Nanaimóban és Jóskával a Magyar Házban. De még ezzel is csak a

munka felénél jártunk, bár már ebben is jó pár nap szervezése és megvalósítása állt. Ezután következett a felvételek megvágása, a külön – jóformán stúdió minőségben rögzített – hangszavok ráillesztése a videókra. Na és persze az általam válogatott képek bevágása és feliratozása is. Persze akadt gondunk jócskán, ami többnyire technikai nehézségekben merült ki. De végül sikerült minden akadályt leküzdeni. Az eredményt remélhetőleg már mindenki látta. A videók

és a teljes emlékműsor elérhető a társaskör oldalán, youtube csatornáján és a facebook csoportjában és oldalán egyaránt. Aki még nem látta volna, az az alábbi linkre kattintva megnézheti:

<https://www.youtube.com/watch?v=Ww-RAvB09BnA&t=7s>.

Végezetül szeretném kifejezni hálámat a sok segítségért az összes közreműködőnek! A videót fogadja mindenki olyan szeretettel, mint amilyen szeretettel készült. ❖

Hungarian Society of Victoria

476 Bay Street, Victoria, BC, Canada V8T 5H2
<http://www.hungariansocietyofvictoria.org/>

Ünnepi beszéd – Trianoni megemlékezés

A 2020-as esztendő nem várt eseményeket tartogatott számunkra. Merőben szokatlan időszakot éltünk át. Sőt még nem is ért teljesen véget. Egy biztos mindnyájunknak nehéz volt.

Viszont a járvány ellenére sem szabad megfeledkeznünk nemzetünk történelmének egyik legtragikusabb eseményéről, a Trianoni békediktátum aláírásáról, a történelmi Magyarország felfoghatatlan mértékű megcsonkításáról.

Pontosan 100 évvel ezelőtt, 1920. június 4-én, 16:32 perckor pecsételték meg egy soknemzetiségű, sokszínű és gazdag kultúrájú ország sorsát. Akkor ezer év verejtékes munkáját és véres küzdelmeit, írták felül néhány tollvonással a versailles-i Nagy Trianon-kastély termében. A nagyhatalmak diktáltak. A távoli tájakról és emberek millióinak sorsáról döntöttek.

A béketárgyalások során a magyar békeküldöttségnek és vezérszónokának, Apponyi Albertnek, valamint a békeszerződést aláíró Benárd Ágostnak és Drasche-Lázár Alfrédnek semmilyen szerepet nem szántak, csupán statiszták voltak egy igazságtalan színjátékban.

Fontosnak tartom, hogy a koronavírus árnyékában se mondjunk le a megemlékezésről. Sőt a jelenlegi helyzetben kell csak igazán a Nemzeti Összetartozás Napjára készülnünk. Hiszen az I. Világháborúban vesztes félként résztvevő magyar nemzetre kényszerített béke, pontosan az el- és szétszakadás, a leküzdhetetlennek tűnő távolság és akadály keserű kenyerét jelentette minden magyar számára.

De akár legyen szó az elcsatolt területeken rekedt, akár legyen szó az anyaországban maradt honfitársainkról, a szétszakadás nem kell, hogy szétszóródást is jelentsen. Hiszen Trianon sem volt képes örökre elválasztani vagy teljesen szétszakítani azt, ami összetartozik. Mi magyarok – éljünk a

Hungarian Society of Victoria

476 Bay Street, Victoria, BC, Canada V8T 5H2
<http://www.hungariansocietyofvictoria.org/>

világ bármely pontján – összetartozunk. Sose szabad felednünk, hogy ugyanazt az örökséget hordozzuk magunkban. Amíg ezt szem előtt tartjuk, amíg büszkeséggel, de ugyanakkor alázattal tekintünk előre és így várjuk a jövő kihívásait, mindig lesz közös helye a magyaroknak. Országhatároktól függetlenül.

A megemlékezés jegyében, mi négy videóból álló összeállítással készültünk a centenáriumra. Az előadásokhoz kapcsolva a videókban Kárpátalja, Felvidék, Délvidék és Erdély történelmének magyar öröksége elevenedik meg. Ezzel emlékezünk Trianon fájdalmára.

Emellett a Magyar Házban méltó helyre került Borovszky Samu: Magyarország vármegyei és városai című sorozata, melyet a társaskör ajándékba kapott a Magyar Államtól. Ez az egyedülálló sorozat Trianon okán befejezetlen maradt. Tudásanyaga ettől függetlenül, a mai kor embere számára is felbecsülhetetlen kincs. Biztos vagyok benne, hogy a tagság örömmel forgatja majd köteteit.

Továbbá, örömmel csatlakoztunk a Nemzeti Összetartozás Fája Programhoz. Ennek keretében a Kanada-szerte működő magyar szervezetek emlékfákat ültetnek. Kezdeményezésünkre a Vancouver-szigeten élő magyarság két szervezetének – a Victoriái Magyar Társaskörnek és a Nanaimoi Magyar Kulturális Egyesületnek – nevében is elültetünk egy facsemetét a nanaimoi Magyar Ház kertjében. Tiszta szívvel reméljük, hogy ennek a facsemetének nem olyan viharos évszázad jut osztályrészül, mint amilyen a magyar nemzetnek jutott a 20. században, Trianonnal kezdődően. Ez az ifjú fa, gyarapodjon és virágozzon, ahogy egész magyar nemzetünk.

Victoria, 2020. június 4.

Vaskó Ágnes

Victoriái Magyar Társaskör Elnöke

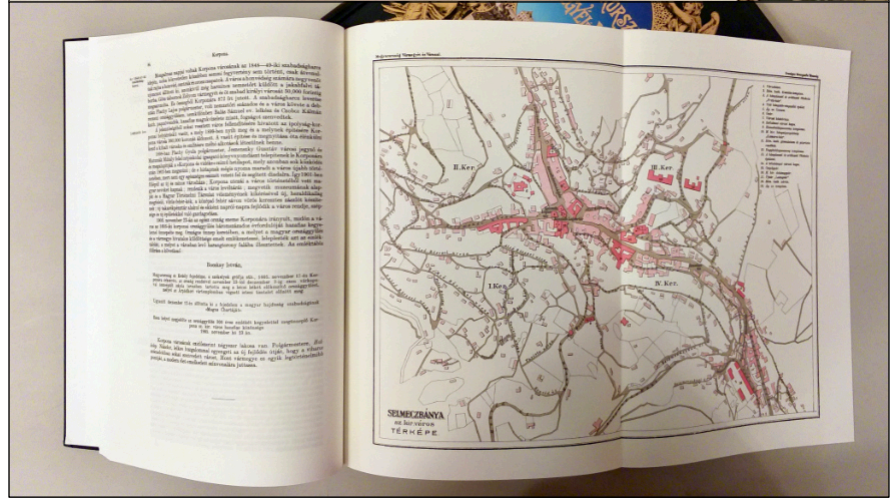
Trianon 100 - Magyarország vármegyéi és városai

Gáspár Roland

A trianoni megemlékezés-

hez kapcsolódva a videók és a faültetés mellett még egy dologgal készültünk az emlékévre a közösség számára. A Magyar Házban méltó helyre került Borovszky Samu: Magyarország vármegyéi és városai című sorozata, melyet a társaskör ajándékba kapott a Magyar Államtól. Az előző esztendő végén kaptuk készhez a kifejezetten vaskos köteteket tartalmazó könyvesmagot. Egy igen komoly enciklopédia sorozatról van szó.

A trianoni békediktátum aláírásának 100. évfordulójának évében még inkább felértékelődik egy ilyen gyűjtemény szerepe. A köteteket lapozgatva büszkeség tölt el. Biztosra veszem, hogy a közösség tagjaival közösen is osztozni fogunk ebben az érzésben. Meggyőződésem, hogy az 1896-os, millenniumi évben indult sorozatra napjainkban is joggal lehetünk büszkék, tudásanyaga pedig a jelen kor embere számára is hasznos és megőrzendő kincs. A viharos 20. század folyamányaként bár a sorozat befejezetlen maradt, mégis alkalmas rá, hogy összefűzze a világon szétszórva élő magyarságot, illetve elénk tárja gazdag történelmünket és évezredek kultúránkat. Meggyőződésem, hogy ez az egyedülálló gyűjte-

mény minden könyvtárnak éke lehet. Remélem, hogy nem lesz ez másként a társaskör esetében sem és a tagság örömmel forgatja majd köteteit.

Most pedig következzen egy rövid ismertető a gyűjteményről:

ahogy már említettem a sorozat Trianon okán befejezetlen maradt. A kötetek összeállítása 1896-ben vette kezdetét és a háború kitöréséig, 17 év alatt összesen 24 kötet látott napvilágot. Pontosabban 26 kötet, mivel

Bács-Bodrog és Pest-Pilis-Solt-Kiskun két kötetben kapott helyet. Ha számba vesszük a Magyar Királyság akkori vármegyéinek számát, még a felesem készülhetett el a teljes enciklopédiának. A mostani kiadáshoz társul még egy 27. könyv is, mely egy angol nyelvű összefoglalót jelent.

A sorozat pontos alcíme: Magyarország monográfiája - A magyar korona országai történetének, földrajzi, képzőművészeti, néprajzi, hadügyi és természeti viszonyainak, közművelődési és közigazgatási állapotának enciklopédiája.

Az országmonográfia elkészítésére Sziklay János (1857-1945) író-szerkesztőt és Borovszky Samu (1860-1912) történészt kérték fel. Am 1906-tól kezdődően Borovszky Samu már egyedül látta el a főszerkesztői tisztséget és vállalta a felelősséget a kiadványok kiadása után. Ekkortól kezdve már saját

néven Országos Monografia Társaság volt a sorozat kötetének kiadója is. Külön érdekesség, hogy az első kötethez az akkori időszak egyik legolvasottabb európai írója, maga Jókai Mór (1825-1904) írt bevezetőt, amely ráadásul egy egyszerű köszöntő mellett tanulmányértékű munkának számított. Borovszky Samu halála után Csánki Dezső (1857-1933) folytatta elődje munkáját. Az utolsó Somogy megyét tárgyaló kötet 1914-ben jelent meg.

A kötetek készítése során támaszkodtak a helytörténeti kutatásokra és felhasználták a helyi tudósok, kutatók és szakemberek kutatásait, amiket a Magyar Tudományos Akadémia és a Magyar Történelmi Társulat és további országos tudományos műhelyek szakemberei is elemeztek. Ennek az átfogó munkának köszönhetően a sorozat túlmutat egy provinciális helytörténeti mű határain és országos

jelentőségűvé válik, de nem csupán országos szemszögből vizsgálja az adott vármegyét. További fontos elem, hogy nem tájegységenként, hanem megyénként kísérelt meg teljes képet adni az akkori Magyarország viszonyairól és történetéről.

Ez egy egyedülálló megközelítés, de indokoltsága szilárd alapokon nyugodott, hiszen a „megye” a Magyar Királyságban évszázadokon át, nem csak közigazgatási egység, de identitásképző tényező is volt. Néhol még ma is az. (Nem véletlenül emlegetnek egy-egy vidéket és megyét külön „ország” jelzővel, mint például a már említett Somogy megye esetében, melyet manapság is szokás Somogy-ország néven hívni.)

Remélem, hogy a közösség tagjainak mielőbb lesz lehetősége kézbe venni a sorozat köteteit és sokak fedezhetik fel újra azt a vidéket, ahonnan maguk is származnak. Jó keresgélést, olvasgatást kívánok! ❖

Gáspár Roland

Trianon 100 – faültetés a Nemzeti Összetartozás Fája Program keretében

Még a tavalyi évben vetődött fel az ötlet, hogy 2020-tól kezdve a Nemzeti Összetartozás Napját is megünnepeljük a Magyar Házban. Ennek a hagyománynak az elindítására jobb lehetőség nem is adódhatott volna, mint a 2020-as esztendő. Ahogy

zelés az volt, hogy a társaskör előadó csapata által még nem játszott dalokkal készülünk. Úgymond egy teljesen új műsorral lepjük meg a közösséget. Az élet azonban úgy hozta, hogy erre idén nem adódott alkalom. De mindenképpen szerettünk volna a kialakult körülmények ellenére is, méltó módon meg-

A Kanadában működő magyar szervezetek egy-egy fa ültetésével emlékeztek meg. Számos város és közösség csatlakozott a kezdeményezéshez, nem csak Kanadából, de még az Amerikai Egyesült Államokból is. A sok-sok emlékfa így vált az összetartozás szimbólumává.

A victoriái társaskör kezde-

az mindenki előtt ismeretes, idén 100 éve írták alá a Trianoni békediktátumot, melynek eredményeként megpecsételődött a történelmi Magyarország sorsa.

Már az év elején körvonalázódott egy ünnepi vacsorával egybekötött verses-zenés műsor ötlete. Kifejezetten Trianonhoz illő dalokat és Trianon témájú verseket válogattam. Az elkép-

emlékezni Trianonról. Ezért az elkészített videó-összeállítás mellett, nagy örömmel csatlakoztunk az Ottawai Magyar Nagykövetség felhívásához, a Nemzeti Összetartozás Fája Programhoz. A felhívásról részletesebben itt olvashatnak: <https://ottawa.mfa.gov.hu/news/nemzeti-oesszetartozas-faja-program>

ményezésére, mi a Nanaimoi Magyar Kulturális Egyesülettel közösen ültettünk el egy facsemetét. Az Összetartozás Fájának otthona pedig a nanaimoi Magyar Ház gyönyörű kertje lett. Úgy gondolom, hogy ez a közös megmozdulás, a közös megemlékezés még szebb és erősebb megnyilvánulása az összetartozásnak.

Az ünnepségre június 6-án (szombaton) 14 órakor került sor. A victoriái társaskör és a nanaimoi egyesület vezetősége egy közös, a szabadban tartott megemlékezés megvalósítása mellett döntött. A társaskör képviselőjében kisebb delegáció érkezett Victoriából. A nanaimoi egyesület vezetősége mellett néhányan a közösségből is érkeztek az ültetésre.

Véleményem szerint a nanaimoi Magyar Ház kertjénél alkalmasabb helyszínt nem is találhattunk volna az ültetésre. A méltó helyszínt a hely szellemisége tovább erősítette. Hiszen a nanaimoi közösség oszlopos tagjai – és néhányan a victoriái jelenlévők közül is – a Soproni Erdészek közösségét alkotja. Erre utalva tettem fel a kérdést megemlékezésünk elején, rövid felvezetőmben: kik ültessenek fát, ha nem az erdészek? Tri-

nonra emlékezve pedig kik ültessenek fát, ha nem a Soproni erdészek? Hiszen közismert tény, hogy Sopron városa és a környező falvak lakossága, 1921. december 14-16. között népszavazás útján a Magyarországhoz való tartozás mellett döntött. Ezzel kiérdemelve a Leghűségesebb város, a Civitas Fidelissima címet. Sopron Trianon után tett tanúbizonyságot a hűségről, a Soproni Erdészek pedig egész életük munkájával, szakmájukban elért – és Kanada-szerte is elismert – sikereikkel és magyarságuk megtartásával bizonyítottak.

Az emlékünnepséget a hatósági előírások betartása mellett szerveztük. Brit Columbia tartományban jelenleg az 50 főnél kisebb létszámú rendezvények szervezése engedélyezett. Így nem volt akadálya, hogy alapos előkészületeket követően közö-

sen emlékezzünk meg a 100 esztendővel ezelőtti eseményekről. A programon való részvételt előzetes regisztrációhoz kötöttük és a gondos szervezésnek köszönhetően csaknem 40 fő gyűlt össze az ültetésre.

A megemlékezésre érkezőket esős idő fogadta Nanaimóban. Mondhatjuk, a komor időjárás igazodott a komor hangulatú eseményhez. Azonban pontban a megemlékezés kezdetére elállt az eső, ha úgy tetszik megadta a jelet. A napsütés ki is tartott az ünnepség végéig.

A fennálló járványügyi helyzetre való tekintettel egy rövidebb megemlékezéssel készültünk. A faültetést néhány beszéd és vers kísérte. Meghívásunkra az alkalomra ellátogatott Török Tamás konzul úr is Vancouverből. Konzul úr ünnepi beszéde után a két szervezet elnöke – Kabai István (Nanaimo) és Vaskó

Ágnes (Victoria) – szintén köszöntötte a résztvevőket. Majd egy-egy szavaltat következett a nanaimoi és a victorai közösség képviselőitől. Babits Mihály versét Székely Imre szavaltta el, míg Nanaimóból Böleczi Piroska tolmácsolásában hangzott el Csinger József: Trianoni elégia című költeménye. Csinger József a helyiek számára nem idegen, hiszen élete utolsó tíz esztendejében Nanaimóban élt és az ottani közösség aktív tagja volt.

Utána a Magyar Ház kertjében, a nanaimoi egyesület emblematikus székelykapuja mögött pár méterrel, közösen elültetünk egy kis cseresznyefát. A megemlékezés végén együtt

énekeltük el a Himnuszt. A program hivatalos részét követően a házigazdák szendvicsekkel és frissítővel vendégelték meg a résztvevőket a kertben. Így volt lehetőség egy kis kötetlen beszélgetésre is. Ezt mindenki örömmel használta ki. Ugyanis a résztvevők közül sokan, már hónapok óta nem látták egymást.

Így lett, a magyarság számára elszakadással és szétszóródással fenyegető trianoni béke után, az annak 100. évfordulójára szervezett megemlékezés az újratárlkozás, vagyis ténylegesen az összetartozás napja. Az üzenet világos: se Trianon, se koronavírus, se egyéb csapás nem tudja örökre elválasztani azt, ami összetartozik.

Bízom benne, hogy a Kanada-szerte ültetett emlékfák sokáig őrzik majd Trianon emlékét és hirdetik a nemzeti összetartozást. Zárásként szeretném idézni Ági beszédének zárószóit: *„Tiszta szívvel reméljük, hogy ennek a facsemetének nem olyan viharos évszázad jut osztályrészül, mint amilyen a magyar nemzetnek jutott a 20. században, Trianonnal kezdődően. Ez az ifjú fa, gyarapodjon és virágozzon, ahogy egész magyar nemzetünk.”*

A megemlékezésről egy rövid videóanyag is készült, mely a teljes trianoni műsorunk végén tekinthető meg a [YouTube csatornánkon](#).

MAGYARORSZÁG NAGYKÖVETSÉGE

Tisztelt Magyar Honfitársaink, barátaink!

Nekünk, magyaroknak Trianon egy olyan seb, melynek a hege mindig látható, érezhető lesz. A sebet 100 éve ejtették Magyarország “testén és lelkén”. Ez a 100 év hol reményekkel, hol teljes lemondással telt a nemzet számára, azonban bizakodásra ad okot, hogy Magyarország és a nemzetrészek összetartozása az elmúlt években határozottan erősebb lett!

Közös nemzetpolitikai eredményeinkre Kanadában is büszkék lehetünk. Az egyszerűsített honosítási törvény 10 évvel ezelőtti elfogadása óta több mint 1,1 millió honfitársunkkal egyesült újra közjogilag Magyarország. A választójog kiterjesztése a határon túli és a diaszpóra magyarság számára újra politikai közösséggé szervezte a nemzetet. A magyar közösségek részére nyújtott támogatások és pályázatok további segítséget adnak magyarságunk megőrzéséhez.

Nekünk, magyaroknak 2020 sok szempontból is különleges év, sokáig emlékezni fogunk rá! Emlékezni fogunk a világvárvány idején tanúsított összefogásunkra, közös erőfeszítéseinkre, amely erőt ad ahhoz, hogy tovább folytassuk munkánkat a nemzet fejlődése érdekében.

Ebben a különleges évben egy olyan emléket is alkotunk, amely évek múltán is felhívja a figyelmet a magyar közösségek és Magyarország elválaszthatatlan kapcsolatára. Nagy öröm számunkra, hogy a Nemzeti Összetartozás Fája kezdeményezéshez együttműködőként csatlakoztak a Magyar Diaszpóra Tanács kanadai képviselői, a Kanadában működő magyar szervezetek vezetői, illetve a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága. Köszönjük mindenkinek, aki velünk tart, hogy Észak-Amerikában minél több Nemzeti Összetartozás Fáját ültethessünk el, szimbolizálva ezzel a fával is összetartozásunkat, közös múltunkat és jövőnket.

Ottawa, 2020. június 4.

Horváth Márk

ideiglenes ügyvivő

„Bemutatkozik” rovatunk

Mindenki tudja, hogy Kanadában rengeteg magyar él. Azonban a pontos létszám meghatározása meglehetősen nehéz. A Kanadai Statisztikai Hivatal 2016-os felmérése szerint 348 085 magyar származású személy él Kanadában. Eszerint a lakosság közel 1 százalékának vannak magyar gyökerei. Az adatok alapján pedig 64 335 fő vallotta magáról, hogy az anyanyelve magyar.

Országszerte számos hagyományörző és kulturális egyesület, vallási közösség, iskola valamint egyéb magyar szervezet működik. Ezek igyekeznek összefogni a kanadai magyarságot. A következő rövid írások

Foto: Dömölky Dániel

■ Gáspár Roland, KCSP-ösztöndíjas

célja, hogy számba vegyék azon városokat és szervezeteket, ahol a Kőrösi Csoma Sándor program ösztöndíjasai is a közösségek összefogásán a magyar kultúra megőrzésén munkálkodnak. A sorok írói arra törekedtek, hogy saját tapasztalataikon keresztül mutassák be szervezeteiket és

ezáltal közelebb hozzák a victorai magyarokhoz a (be)fogadó közösségüket.

Persze meglehet, hogy a legtöbb olvasó számára – akik már hosszú éveket vagy közel egy teljes életet éltek le Kanadában – nem sok újat mondanak ezek az írások. De talán nem haszontalan törekvés folytatni a 2018-ban megkezdett rovatot és lajstromba venni az ösztöndíjasokat foglalkoztató kanadai magyar szervezeteket.

Elsőként Brit Columbia tartomány mutatkozott be. Ontario és Quebec tartomány következik a sorban. A mostani oldalakon Nagy Dóra (Ottawa) és Nemes Csilla (Montreal) ismertetője olvasható. ❖

Magyar élet Ottawában

Szeretettel köszöntöm az olvasókat, Nagy Dóra ottawai Kőrösi Csoma Sándor ösztöndíjas vagyok immáron harmadik éve. Három évvel ezelőtt Kanadába vezetett a kalandvagy, a személyes és szakmai kihívás iránti vonzódás. Biztosan állíthatom, hogy ezek az igényeim meghallgatásra találtak, mivel többszörösen visszatértem Ottawába ilyen szerepkörben. Na de vajon mi az, ami ennyire megfogott Ottawában és az ott élő magyarságban?

Ottawában 5 magyar szervezet működik: Magyar Ház és a kötelékében működő Magyar Rádió, Magyar Oskola, 28. szá-

■ Nagy Dóra, KCSP-ösztöndíjas

mú Kölcsey Ferenc Cserkészcsapat, református és katolikus közösség. Ezeknek a szervezeteknek igen gazdag éves rendje van, volt olyan, hogy csak kap-

kodtam a fejem a közösségek programjai között.

A Magyar Ház igyekszik kulturális programokat biztosítani az érdeklődő közönségnek: színházi előadások, zenei koncertek, filmvetítések, prózai és táncos műsorok sora várható egy évben. Nemzeti ünnepünk rendszeres helyszínévé a helyi amatőr csoportok, előadók számára is fellépési lehetőséget biztosítanak. Saját szervezésű színes programjaik a Mikulásvárás, a farsang és húsvét közösségi ünneplése valamint anyák napja. A Magyar Ház vezetősége által működtetett Magyar Rádió heti rendszerességgel sugároz

újabb adásokat, ahol ismeretterjesztő műsorok mellett a Magyar Házba látogatott művészek interjút lehet meghallgatni, és a hallgatók zenei ízlése is finomodhat a komoly- és könnyűzenei válogatások által.

Az Ottawai Magyar Oskola az Ottawa Catholic School Board keretében működik, egy helyi gimnázium két termét használjuk találkozóinkra. Szombatonként több mint 20 gyermek gyűlik össze, hogy magyar nyelvét, kultúráját ápolja. Az Oskolának az idei évben 5 tanára volt, ebből 2 hivatalos, 2

önkéntes és voltam jómagam, ösztöndíjas. A gyerekek 4 csoportba vannak bontva korosztály és nyelvi tudás szerint. A 4-7 éves korosztálynál a szókinés bővítésen, a játékos tanuláson van a hangsúly, mely minden esetben kiegészül kézműveskedéssel. A 7-8 éves korosztály az írás és olvasás rejtelseibe kóstol bele, a 8-10 évesek már nehezebb nyelvtani feladatokon törnek a fejüket, a 10-12 évesek pedig az idei évben a cserkész vezetői képzés magyarságismereti tananyagából tanultak. A 7-12 éves korosztály számára a 2 tanóra

után népi foglalkozásra kerül sor, ahol néptáncokat, népdalokat tanulnak, népi játékokkal ismerkednek.

A 28. számú Kölcsey Ferenc Cserkészcsapat tagjai egy helyi gimnázium nagy éttermét bérlik heti rendszerességű foglalkozásaikhoz. Szombat délutánonként gyülekeznek őrsi és rajprogramjaikra. Az éves naptárat táborok, kirándulások, adománygyűjtő akciók színesítik. Egyik szép hagyományos kezdeményezése a csapatnak, hogy évről-évre fel-elevenítik a betlehemezés népszokását. A kiscserkészek a

Farsang a Magyar Oskolában

Anyák napi műsor a gyermek néptánc csoportommal

Ifjúsági Néptánc Csoport

katolikus közösség által használt templom ünnepi szentmiséjén adják elő a népszokást, míg a nagycserkészek idős családokhoz látogatnak el, hogy elvigyék otthonukba az ünnep örömét.

A katolikus és református közösség heti rendszerességgel tartja összejöveleit, a szervezetek fenntartását szintén adománygyűjtő akciókkal segítik.

Egyéni ösztönzésre 2019. őszén egy baba-mama-papa klubot indítottam. Népi mondókáink, ölbeli játékokat játszunk együtt, hangszerkísérettel, sok-sok mókával és kacagással. Nagy örömmre volt igény erre a kisgyermekes családok körében és két heti rendszerességgel találkoztunk, felajánlva a résztvevő családok nappaliját helyszín-

ként. A járványhelyzet beállta miatt online folytattuk összejöveleinket heti rendszerességgel.

Az elmúlt három évben ösztöndíjasként főleg gyermekekkel foglalkoztam, de ezáltal szoros kapcsolatban kerültem szülőkkel, nagyszülőkkel is és a különböző programokon való részvétellel elég sok

Élő zenés baba-mama-papa foglalkozás az Ottawai Magyar Ház Mikulásváró rendezvényén

Mindig a csip, csip, csóka... játékkal zárjuk népi foglalkozásunkat az Oskolában

Cserkészek a Mikulással

magyarral ismerkedtem meg. Az biztos, hogy a gyermekek örök életre a szívembe lopták magukat és számos emléket őrzök róluk akár lélekben, akár kézzelfoghatóan is. Az általam szervezett foglalkozások, kulturális programok alkalmával hullámvastól szerű tapasztalatokon, érzelmeken mentem át.

A megpróbáltatások megerősítettek és számos támogatóm akadt, akiknek bátorító, kedves mondatai a mai napig a fülemben csengenek. Az emberek mellett bizonyos természeti helyek is nagy jelentőséggel bírnak számomra a városban. Életemben igyekszem mindennapos mozgást biztosítani: kirándulok, futok, biciklizek, edzek. Egy park,

egy erdő, egy eldugott ösvény, egy bicikliút, egy tópart számos érzést, életszakaszt elevenít fel számomra, legyen az örömteli vagy épp gondterhes pillanat. És most ezek a személyes sorok, amelyeket az Olvasó elé tárok, ez is megindító számomra...

Három év hosszú időszak volt az ottawai magyarság körében és igen meghatározó. Tartózkodásom alatt természetesen nem csak magyarokkal, hanem

más kultúrájú emberekkel is megismerkedtem. Személyes tapasztalataim alapján megfogott Kanadában, ahogy a különböző származású és kultúrájú emberek együttműködnek egymással: az udvariasság, a kedvesség, az egymásra figyelés, a nem túl tolatkodó ismerkedés, egymás magánéletének tiszteletben tartása.

Összességében csakis köszönettel lehetek az elmúlt három év iránt. Igyekeztem én is minél többet adni a körülöttem lévőknek, melyekről tanúskodjanak írásomhoz mellékelte fényképeim.

Köszönöm az Olvasó figyelmét és hogy velem tartott ebben a szellemi kalandozásban. ❖

Nemzetek szentmiséje

Kiscserkészek betlehemes után a katolikus közösségben

Magyar élet Montrealban

Amikor ezeket a sorokat írom, rohamosan közeledik második szolgálati időszakom vége Montrealban, vagy ahogyan egykor nevezték: az Új Világ Párizsában. Nem véletlenül, hiszen amikor érkezésem után a metropolisz építészeti örökségét (pl. az óvárosban található Notre-Dame katedrális) igyekeztem felfedezni, a hangulatos kávézók teraszai között barangolva többször is olyan érzésem volt, mint ha a francia főváros utcáit rónám.

A hivatalos statisztikák szerint Montrealban és vonzáskörében megközelítőleg 22 ezer magyar él. Ám ha a magyar szervezetek tagságát vagy a rendez-

Fotó: Vékony Dorottya

■ Nemes Csilla, KCSP-ösztöndíjas

vények látogatottságát tekintjük, ennek a számnak csak a töredéke fordul meg a különböző magyar eseményeken, és többnyire ugyanazok az emberek. Pedig a város igazán kiváltságos helyzetben van: számos magyar szervezet, egyházközség igyekszik színes és változatos kulturális programokkal gazdagítani az

itt élő, különböző korosztályhoz tartozó magyarok mindennapjait. Olyannyira, hogy gyakran az is előfordul, hogy több magyar vonatkozású rendezvény is egy időpontban zajlik.

Montrealban nincs hagyományos értelemben vett Magyar Ház, így annak a funkcióját alapvetően a különböző felekezetek templomai vették át. A többségben frankofónok lakta Québec tartomány központjában három magyar nyelvű gyülekezet is várja a híveket: katolikus, református és presbitérianus.

A katolikus Magyarok Nagyasszonya Egyházközség hitéleti tevékenységét Licskó Szabolcs plébános vezeti 2012-től.

A Montreali Első Magyar Református Egyház presbitériuma

A templom szomszédságában található az Ifjúsági Otthon, mely három magyar ifjúsági szervezetnek is helyszínt biztosít. A

Bokréta Néptáncgyűttes három – kicsi, gyerek és ifi – csoportja péntek esténcént tartja itt a próbákat, és minden évben sikeres

téli táborot, valamint évadzáró fellépést is szerveznek. A Montreali Magyar Iskola szombat délelőttöként várja a magyarul

A montreali magyar katolikus, református és presbiteriánus gyülekezetek képviselői

Bokréta - felnőtt csoport

II. Rákóczi Ferenc-nap a Csillagösvény vasárnapi iskolában

Táncház a téli táborban

Mise a montreali cserkészcsapatok téli táborában

Bokréta - ifjúsági csoport

Cserkészek karácsonyi ünnepe a Montreali Magyar Otthonban

tanulni vágyó gyerekeket, továbbá havonta egyszer nyílt napot tartanak. Az iskolai foglalkozásokkal egy időben óvoda is működik. Az Ifjúsági Otthon harmadik „lakója” a 67 éves múltra visszatekintő két montreali cserkészcsapat: a 23. Szent László és a 37. Szent Margit. A cserkészfoglalkozások minden szombat délután zajlanak. Mindhárom ifjúsági szervezet aktívan vesz részt a különböző egyházi és nemzeti ünnepek alkalmából szervezett műsorokban.

A Montreali Első Magyar Re-

formátus Egyház tavaly ősztől új vezetőt köszöntött Molnár Áron református lelkész személyében. A gyülekezet a vasárnapi istentisztelet alatt működteti a Csillagösvény vasárnapi iskolát, mely – felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül – a keresztyén hitben való nevelést, keresztyén értékek közvetítését tűzte ki fő céljául. A hitoktatással párhuzamosan folyik a magyar kultúra kincseinek a továbbörökítése. A református gyülekezet mellett működik a Csillagösvény Egyesület, mely fő motorja a kulturális műsorok,

koncertek, előadások, közösségi alkalmak szervezésének.

Az 1968-ban alakult Montreali Magyar Presbiteriánus Egyház Szabó Péter lelkipásztor vezetésével vasárnapi istentiszteletre, továbbá hétközi alkalmakra várja a híveket.

Kiemelt fontosságú a montreali magyarság életében a metropolisz szívében található Montreali Magyar Otthon (Foyer Hongrois). Az idősothton 1981-ben épült első, majd pedig második épülete igazi kis magyar sziget a Montreal-szigeten. A többségben magyar nyugdíja-

Bokréta gyerekcsoport

Farsang a Csillagösvény Egyesület szervezésében

sok által lakott épületegyüttes társadalmi termében és a magyar étteremben számos kulturális eseményt, közösségi alkalmat szerveznek. Az itt élő szépkorúak igazán pezsgő szociális életet élnek, hiszen a hitéleti tevékenységektől (misék, bibliaórák) a teadélutánokon, játékesteken ke-

resztül a különböző egyházi vagy nemzeti ünnepekhez kapcsolódó rendezvényekig mindenki megtalálhatja a kedvére való kikapcsolódási lehetőséget.

Miközben a teljesség igénye nélkül igyekeztem röviden és áttekinthetően összefoglalni a montreali magyar életet, remé-

lem, hogy sikerült a kedves olvasót meggyőzni arról, hogy – akár átutazóként rövidebb, akár turistaként hosszabb időre – érdemes ellátogatni Montrealba, mert az itt-tartózkodás alatt bizonyára lehetőség nyílik legalább egy magyar rendezvényre ellátogatni. ❖

Székely Imre alkotása

A járványveszély ideje alatt Székely Imre egy újabb kép készítésével igyekezett lekötni a figyelmét. Az pedig talán nem meglepő senki számára sem, hogy legújabb alkotása a koronavírus járványra reflektál.

Az alkotó saját ismertetője alapján: „A Sátán gúnyos kacaja” („angolul Satan Sneers”) című legújabb nagyméretű színes alkotásom. Mérete: 18x36,5 inch (46x93 cm).

Ez a kép színes papírmetszet, linómetszet és monotípia felhasználásával készült. Szürrealista stílusban. Mivel a kép a papírmetszet és a monotípia rajzok és a színezések miatt nem egyforma, így mindegyik kép

egyedi alkotásnak számít. 3 van belőle.

Az elkészült mű egyáltalán nem egyszerű, hangulatát tekintve kifejezetten komor. A képen minden olyan tárgy és „jelkép” megjelenik, amely hosszú hetekre meghatározta a közbeszédet és áthatotta hétköznapijainkat.

Imre az egyik képet a Natio-

nal Gallery-nek szeretné ajándékozni, Ottawába. Másik kép a sajátja marad. Míg a harmadik darabot olyan személynek vagy szervezetnek szeretné adományozni, aki sokat tett a járvány elleni küzdelemben.

Székely Imre alkotásai megtekinthetők saját galériája oldalán: [Szekely Gallery](#). ❖

Gáspár Roland

10 év a Társaskör elnökeként

Agit, 2017 augusztusában ismertem meg. Nem csak, hogy ő volt az első,

akit személyesen megismertem a victoriái közösségből, de ő volt az első tengerentúli magyar is, akit megismertem eddigi életem során. Budán találkoztunk egy szálloda halljában. Egy rövid beszélgetésre, ismerkedésre invitált meg engem, mielőtt szeptemberben elkezdődne a közös munkánk a társaskör mellett.

Pontosan emlékszem erre a találkozásra. Kissé nehézkes volt összeszervezni a programot. Aznap a Velencei-tónál töltöttem a nyár utolsó napjainak egyikét a barátaimmal. A sok program miatt, napokig nehezen tudtunk kommunikálni Ágival, majd sms-ben érkezett a válasz, hogy délután végre tényleg tudunk személyesen találkozni. Így szedtem is a sátorfámat, hiszen nem akartam elmulasztani az alkalmat még odahaza – indulás előtt – a személyes megismerkedésre. Kissé izgultam, milyen lesz a személyes találkozás. Ugyanis elég csapzott voltam és igazi nyári strandfelszerelésben érkeztem meg a szállodához. Mint tudjuk, az első benyomás márpedig nagyon sokat számít. Ezt a véleményt én is osztom.

Ági az első pillanattól kezdve nagyon kedves, figyelmes és érdeklődő volt. A beszélgetés után megnyugodtam és úgy éreztem, jó helyre kerülök. Persze akkor még nem tudtam, csak sejtettem. Bátran állítha-

tom, az elmúlt években beigazolódott a sejtésem.

Bármiről legyen is szó, Ági mindig segítőkész. Akármilyen feladatról is legyen szó, nem csak a munkát látja. A munka mellett és mögött kíváncsi az emberre, sőt figyel a magánemberre is. Számomra nagyon értékes tulajdonság, ha valaki a dolgok emberi oldalával is foglalkozik, nyitott és alapvetően mindig a jót feltételezi. Ágival kapcsolatos meglátásom az elmúlt években sem változott, pontosabban csak még erősebbé vált.

Azóta már lassan 3 év telt el. Sok emlék köt Victoriához a Magyar Házhoz és az itteni közösséghez. Ezekről nagyon hosszan tudnék mesélni, de ennek az írásnak a középpontjában nem ez áll és nem is saját élménybeszámolómnak szánom. Ezt az írást Áginak, mint a Victoriái Magyar Társaskör elnökének szeretném szentelni. Így nem is én vagyok a legalkalmasabb személy, aki róla mesélhetne. (Nagyon bízom benne, hogy ezt a cikket csak az újság kiküldése után fogja látni. Igazság szerint kis meglepetésnek szánom. Így az újság szerkesztése folyamán ki is maradt. Zolit megkértem, hogy csak a legvégén illesszük bele. Ez bizony titkos munka volt.)

Szóval az a gondolat fogalmazódott meg bennem, hogy a társaskör tagjai közül a vele szorosan együtt dolgozó személyek írjanak róla pár sort. Ennek jegyében, a most következő részben a vezetőség tagjainak gondolatai, üzenetei olvashatóak.

Szarka Marika:

Nehéz kifejezni szavakkal, hogy milyen szerencsés klubunk Ági hosszantartó, odaadó munkájával, ügyességével, jó szervezési gondolataival, sütésével, főzésével és nem utolsósorban hozzájárulásával, nagyon szép hangjával programjainkhoz. Ági megtalálja mindig a módot arra, hogy hogyan tartsa össze csökkenő tagságunk részvételét eseményeinkben. Hálásan köszönjük Ági.

Burgess Zsuzsa:

Elnök asszonyunkat körülbelül 3 éve ismertem meg jobban, amióta a vezetőség tagja vagyok. Nyitott gondolkodással, szorgalmasan és nagy odaadással egyengeti, fogja össze és vezeti a közösségünket. Kívánok neki további sok sikert, jó egészséget és remélem, hogy továbbra is együtt dolgozunk a következő 10 vagy több évben.

Zsufa Ákos:

I've known Agi more closely now for 6 years and in the executive of the society for the past year. It is with great admiration and congratulations on your 10 year anniversary in the elected role! Agi over the years has been an exemplary leader of our society keeping it focused on the people in the community making sure they were engaged in activities and provided a more inclusive and helps to ensure an interactive society for all. In this day and age it's not always easy to rationalize the value of a society like this to its people but with Agi's tireless efforts we have been able to succeed.

Nagy Zoli:

Words are utterly inadequate in conveying the reality of someone like Agnes. You have to know her, work with her, and share both good and bad times to truly understand. I've known Agnes since 2005 when the club first opened. She is a vibrant, intelligent, talented, capable, strong, gentle, kind, serene, graceful, humble, down-to-earth, honest, fair-minded, compassionate, understanding person, with a character I can only admire. I love singing with her, and serving with her on the Board of Directors. Congratulations on your 10th anniversary of presidency!

Szy Judit:

Sok-sok éve dolgozom együtt Ágival a klubban. Jó Ágival dolgozni. Szívvel, lélekkel igyekszik képviselni a klub és a tagság érdekeit. Eligazodik a bürokrácia útvesztőiben, szakszerűen vezeti le a vezetőségi gyűléseket. Széles látókörű, tájékozott és jó humorérzéke van. A fizikai munkától sem riad vissza. Sok finom vacsorát köszönhetünk konyhaművészetének. Nem is beszélve arról, hogy minden évben megszervezi a hurka-kolbász készítést, ami nemcsak a tagságnak okoz örömet, hanem a klub anyagi helyzetét is segíti. Sok kellemes percet szerez a tagságnak a műsoros vacsorákon a régi és új szeretett énekszámok előadásával. Reméljük és kívánjuk, hogy még sokáig vállalja az elnöki feladatokat, jó egészségben és sok sikerrel.

Az írás végére mindenképpen kívánczok még néhány sor. Ezer hála és köszönet illet mindenkit a vezetőségből és a tagságból egyaránt, akik hosszú évtizedeken keresztül dolgoztak és/vagy dolgoznak még mai napig is a közösség összetartásán, a társaskör működtetésén. Ez akkor is így van, ha nincsenek külön megemlítve és kiemelve név szerint. Hiszen az egész közösség ismeri őket. Ezek az írások – talán már én is mondhatom így: rólunk, nekünk szólnak. Külön köszönet nekik érte, hogy

az elmúlt nehéz időszakban is igyekeztek életben tartani a szervezetet és hallatni rólunk. Még élünk, még itt vagyunk. Őszinte reményemet fejezem ki az iránt, hogy ez még sok-sokáig így maradjon. Hiszen a magyar közösségekért végzett munka a jelenben, bár a közös múltnak állít emléket, de minden esetben a jövőnek szól. Tiszta szívből kívánom, hogy ez maradjon is így!

Végezetül én is külön köszöntöm Ágit és gratulálok a 10. évfordulóhoz! Köszönök mindent!

Gáspár Roland

2017. december - Jelenet a Mikulás-napi és karácsonyi műsorból

2018. február – Kirándulás a kanadai télbe, Whistleren

2019. november – Készül a kolbász a Katalin és Erzsébet-napi műsoros vacsorára

2020. február – Színpalak mögött „A három királyok” produkció művészeivel

KOR GABLE THE THIRD EYE

Power of Unity

What would the world look like if only we would unite?

After reading Agnes' address on page 2, I was moved to support her heartfelt sentiments. She began with how this pandemic is revealing a sad picture, not of the physical effects of the virus, but of a spiritual virus that is much worse—hatred, prejudice and racism. Where is this coming from; why can't we live in peace and harmony? She asks.

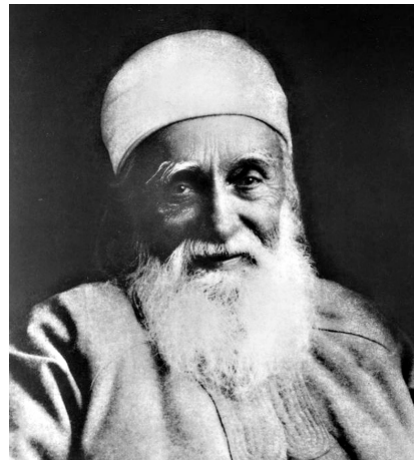
People of colour didn't come here by choice and their collective trauma of profound injustices are hard to forget. But forget we must, and move on, we must. So we Hungarians also ask, why can't we leave Trianon behind? Why can't we heal from that wound? Agnes ends with: We could have Heaven on Earth. Let's try that; perchance, it is not too late.

Hungary is a Christian nation and in the Lord's Prayer we ask for, *"Thy Kingdom come on earth as it is in Heaven."* That is not just a request but a prophetic promise. This Kingdom (New World Order) comes in the "end times." The only question is, when is this end time? Believe it or not, we are living in it right now! All prophecies point to this time—2019-21 when a great calamity will change the world.

As you already know, in addition to my walking a shaman's path, I am also a Bahá'í. I joined

this Faith in 2015 after my mom passed away because it resonates with all that I believe in—world unity, global peace, a life based on spiritual values, the abolition of prejudice and racism, the establishment of social justice, and all such similar cherished virtues we hold dear.

In other words, the promised Kingdom of God is already here. We have but to embrace it. The Bahá'í Faith has all the social and spiritual teachings that make it possible—even inevitable!

'Abdu'l-Bahá, the son of the Faith's Founder, visited Budapest for nine days in 1913 and talked about these very things. He blessed us Hungarians with two special prayers. There is so much more I could say, but a single page cannot hold it.

Visit these online resources for more information on Bahá'ís in [Hungary](#), on [Facebook](#), in [Wikipedia](#) and at the [World Centre](#).

What I wish to address here is the shift in global consciousness that is now taking place—this is the other side of the coin. Voices all over the planet are rising up, in songs, poems, discussions, etc., calling for world unity, international cooperation, and a new kind of closeness social distancing is forcing upon us.

Abdul'-Baha spoke about the power of unity thus: *"If the inhabitants of a whole country develop peaceable hearts, ...co-operate with one another and live in unity, ...that country will achieve undying joy and lasting glory. Peace will it have, and plenty, and vast wealth."* The quote further states that the whole world would attain this condition if we would all unite.

In our commemoration of Trianon with the tree-planting at the Nanaimo Hungarian Centre, the speeches were refreshingly uplifting, focused on a "new life" as symbolized by the new tree. As Hungarians, we carry who we are wherever we go, enriching everyone along the way. Our identity transcends state and country. We are now citizens of the world. We need to realize our oneness now on a psychological, emotional and spiritual level. I pray that this pandemic be the medicine that heals us and unites us in love, peace and joy. ❖

Kedves Roland!

Most már másodszor töltöttél szolgálatot kedves kis városunkban. Úgy tudom azért jöttél vissza, mert jól érezted itt magad. Mondanom se kell, hatalmas örömmel vártunk vissza. Hiszen benned, a magyar fiatalok legjavát ismerjük meg.

Az első napoktól kezdve, hatalmas energiával vetted magad a munkába. Ott voltál minden programnak a szervezésénél, segítettél az újság szerkesztésében, házhoz jártál tanítani a gyerekeket, mindent amire kértelek teljesítetted, és utána előjöttél még több ötlettel. Neked köszönhető, hogy volt Szilveszter, utána meg a felejthetetlen délután, amely a Don-kanyarnál elesetteknek volt szentelve.

Aztán jött a vírus, meg a velejáró pánik. Te azon kevesek közé tartoztál, akik megőrizték a nyugalmukat és a

legjobb tudásod szerint, tovább tetted a dolgodat. Mindenkit felhívtál, csak azért, hogy tudjuk jól vannak a honfitársaink. Küldted a filmekhez a linkeket és segítettél videót szerkeszteni. Megint csak a te szorgalmaznak köszönhető a Trianoni megemlékezés és a róla készült videó. Többször mondtam neked viccesen, most pedig teljesen komolyan állítom: te vagy az ösztöndíjasok gyöngye.

Hamarosan hazamész, mert egyszer mindennek eljön a vége, de tudnod kell, hogy van egy város itt Kanadában, ahol téged mindig sok szeretettel várnak. Az egész victoriái magyar közösség nevébe sok szeretettel kívánom minden vágyad teljesülését. Te nagyon megérdemled.

Mentorod és egy kicsit a kanadai mamád,

Vaskó Ágnes

Gáspár Roland

Trianon 100 - emlékmű a város szívében

A trianoni centenárium alkalmából a Kossuth tér és az Alkotmány utca között egy 100 méter hosszú, süllyesztett emlékmű kialakításával készültek a magyar fővárosban. Bár idén tavasszal az emlékmű elkészült, a kialakult járványügyi helyzetben annak ünnepélyes átadása és hivatalos megnyitása lehetetlenné vált. Viszont korábbi látványtervek és már néhány friss fotó is megtekinthető a Nemzeti Összetartozás Emlékhe-lyéről.

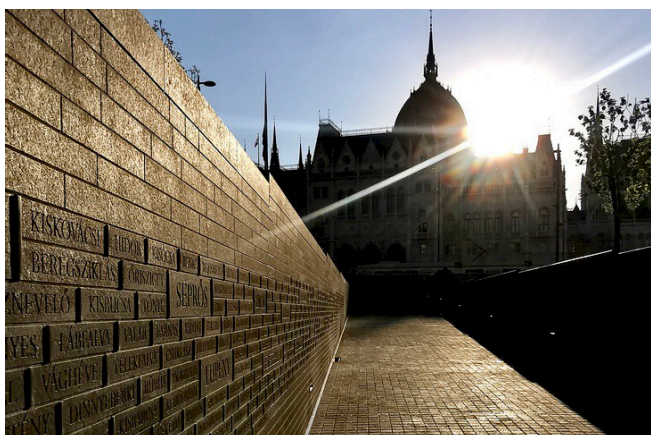
Maga az emlékmű - Zimay Balázs, építész, és Mo- hácsi Sándor, tájépítész munkája és a Steindl Imre- program részeként valósult meg. Az alapkonceptió alapján: a Kossuth tér felőli bejáratától, 100 méter hosszan haladunk az emlékmű belseje felé, mely a földfelszín alatt helyezkedik el. A 100 méter a Tri- anon óta eltelt 100 esztendőt szimbolizálja. A 4 méter széles egyenes folyosó két oldalán pedig a történelmi Magyarország településeinek neve ol- vasható.

A széthasított gránittömb felülnézetből, az építkezés alatt. Fotó: Wachsler Tamás

A falakat borító gránitlap egyik darabja. Fotó: MTI

A Nemzeti Összetartozás Emlékhelye a Kossuth téren. Fotó: Wachsler Tamás

A gránitfalakon a történelmi Magyarország települései. Fotó: Wachsler Tamás

Összesen mintegy 12 537 név kerül fel a falakra, a listát az 1913-as helységnévtár szerint állították össze. A települések nevei jelentőségükhöz mérten három eltérő méret valamelyikében lettek a falakra vésve. Az összetartozás jegyében nem csak az elcsatolt területek települései kerültek fel az emlékműre, hanem a mai Magyarország települései is. A 100 méteres folyosón a települések nevei között

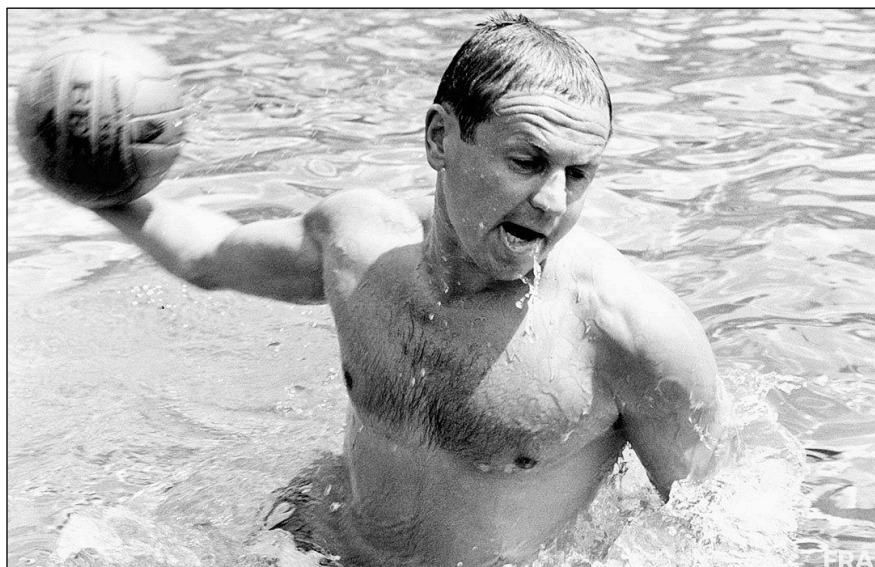
haladva egyre mélyebbre jutunk, végül elérjük 4 méteres mélységben az emlékmű központi elemét. Egy körüljárható, 7 darabra hasított gránittömb az emlékmű „szíve”, mely a szétszakadást és az elcsatolt területeket jelképezi.

Az gránittömb közepén örökláng ég. A tömböt körüljárva a réseken keresztül láthatjuk annak lángjait és kiszűrődő fényét. ❖

Vízilabda legendákat gyászol az ország

Anapokban több csapás is érte a magyar vízilabda sportot. Nem csak a sport, és kifejezetten a sportág szerelmesei, de jóformán az egész magyar társadalom a felfoghatatlan tragédiáról beszél. Június 17-én, néhány nappal 85. születésnapja előtt elhunyt Kárpáti György (Budapest, 1935. június 23. – Budapest, 2020. június 17.).

A Nemzet Sportolója címmel kitüntetett háromszoros olimpiai bajnok magyar vízilabdázó és később edző, minden idők legfiatalabb magyar vízilabdázó olimpiai bajnoka volt. Pályáját úszóként kezdte, majd a vízilabdánál kötött ki. A válogatott színeiben 1952 és 1969 között 162 meccsen ugrott medencébe. Pályafutása végén sikeres munkát folytatott edzőként is. Magyar színeken háromszor lett olimpiai bajnok. Elsőként 1952-ben, a Helsinkiben rendezett olimpián állhatott csapatával a dobogó legtetejére. Következő olimpiai aranyukat 1956-ban a magyarok számára nem csak sporttörténel-

Kárpáti György játék közben. Fotó: fradi.hu

mi szempontból jelentős Melbourne-i olimpián szerezte. 1960-ban a római olimpiát „csak” bronzéremmel zárta a magyar csapat, míg 1964-ben ismét aranymedál csillogott a válogatott nyakában a tokiói olimpián. A magyar csapattal emellett háromszor Európa-bajnokságot is nyert. 1970-ben Gyarmati Dezső segítőjeként a férfi vízilabda-válogatott edzőjeként dolgozott. Így az 1976-os olimpián, Montrealban edzőként is szerzett aranyat.

Június 18-án újabb megrázó

hír fogadta a vízilabda társadalmat. Szinte felfoghatatlanul és fájón fiatalon, 47 éves korban elhunyt Benedek Tibor (Budapest, 1972. július 12. – Budapest, 2020. június 18.) háromszoros olimpiai bajnok, egyszeres Európa- és világbajnok vízilabdázó. A vízben töltött hosszú aktív évek után 2013 és 2016 között a férfi vízilabda-válogatott szövetségi kapitánya is volt.

Az eltelt napokban sokat olvashattunk életéről, kimagasló sportsikereiről. Továbbá arról,

Benedek Tibor az athéni olimpián 2004. augusztus 27-én.
Fotó: Pierre-Philippe Marcou/AFP

hogy mint sportoló, mint edző, mint férj és családapa mennyire rendkívüli ember volt. Hosszan tartó súlyos betegséggel küzdött, május elején érkezett a bejelentés, hogy vízilabdával kapcsolatos minden tevékenységét megszakítja. Maradék idejét családja körében töltötte.

Benedek Tibort a világ egyik legjobb balkezes vízilabdázójaként tartották számon, 2003-ban világbajnokságot nyert Barcelonában, tíz évvel később ugyanott lett világbajnok, de akkor már a magyar válogatott szövetségi kapitányaként. Eme rendkívüli teljesítmény mellett nem mellesleg 2000-tól kezdve még nyert 3 olimpiát is. Sydney után 2004-ben az athéni olimpián is a dobo-

gó legtetetejére állhatott, aztán 2008-ban, Pekingben következett az egyedülálló sporttörténelmi siker – ami az 1960-as római olimpián Kárpáti Györgynek és csapatának nem sikerült – zsinórban harmadjára nyert olimpiát egyazon nemzet válogatottja. Ez a nemzet a magyar volt. Ezt a sikerélményt és világraszóló eredmény élményét adta Benedek Tibor és csapata a hozzám hasonló magyar fiatalok tízezreinek. Ez a sikersorozat és példás életút indított el és indít el mai napig tömegével fiatalokat a medence szélén állva a vízilabda sport útján. Benedek Tibor a medence kékje helyett, már csak az ég kékje mellől figyelheti a felnövekvő nemzedéket és saját

gyermekkeit. Felesége és három gyermeke gyászolja.

Zárásként álljanak itt az Ő szavai: *"Sosem volt különösen jó labdaérezésem, sosem fociztam, kosaraztam jól, nem dobtam különlegesen nagyot a labdával, és ma már ennél is kisebbet dobok. Nem vagyok kifejezetten sem erős, sem okos, nem úszok túlságosan jól, a vízfekvésem teljesen átlagos. Gyerekkoromban tizenegyszer szúrták fel a fülemet, ugyanennyiszor tiltott el az orvos az uszodától. Magasságomat nézve ma már kicsinek számítok a csapattársaim között, súlyra viszont 15 éve elértem a 100 kilót. Szépen beszélni talán sosem tudtam, középiskolai eredményeim közepesek voltak, sosem gondoltam, hogy a mondataim hatással lehetnek másokra. A katonaságtól gerincsérv miatt felmentést kaptam, azóta már a nyakamban is van két porckorongsérv, 16 éve csuklószorítóval játszok, képtelen vagyok a kézfejemre támaszkodni. Először 2005-ben voltak problémáim a szívemmel, amik 2009-ben megisméltődtek. Mégis, ha legvégül össze kellene foglalnom a sikereim okát, csak annyit mondanék, hogy mindig én akartam jobban. Ez az én tehetségem."* ❖

„Az emberi élet - úgy érzem - csak kívülről nézve hat egyenes vonalnak, mely a bölcsőtől a sírig vezet s ott megszakad. Pontosabban: a fizikai halál nem azonos a valódi halállal. Úgy érzem, mindannyiszor meghalunk, amikor valóban élünk: amikor "bele-

halunk" egy fölismerés, egy igazság, egy öröm vagy akár egy nagy bánat átélésébe. Amikor megfeledkezünk önmagunkról, s mégis végtelenszer megsokszorozva visszakapjuk önmagunkat.”

Pilinszky János

TÁJÉKOZTATÓ AZ ÉVES KÖZGYŰLÉSRŐL!

Kedves Tagtárs!

A közgyűlést - a Magyar Ház többi programjával egyetemben - határozatlan időre elhalasztottuk. Hagyományos rendezvényeink megtartására a Magyar Házban továbbra sincs mód. Amint újra lehetségessé válik a programok szervezése, hozzálátunk a munkához. Addig azonban eseménynaptár sem készül. A várható programokról és fontos információkról időben küldünk majd tájékoztatást.

Az éves közgyűlést a már megszokott formában a jelenlegi helyzetre való tekintettel szintén nem tudjuk megtartani. A vezetőség döntése alapján a beszámolókat és jelentéseket postai úton küldjük meg a teljes tagságnak. A kézhez kapott levélben szereplő kéréseknek megfelelően, kérjük, feltétlenül küldje meg válaszát postai levélben.

A közgyűléssel kapcsolatos részletes információs levelet július elején postázzuk.

A mielőbbi találkozás reményében,
jó egészséget kíván:
A Társaskör vezetősége